

Środa, 14 września 2016 r.

P8_TA(2016)0345

Stosunki UE z Tunezją w aktualnym kontekście regionalnym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 września 2016 r. w sprawie stosunków między UE a Tunezją w bieżącym kontekście regionalnym (2015/2273(INI))

(2018/C 204/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 8 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając ostateczne sprawozdanie unijnej misji obserwacji wyborów parlamentarnych i prezydenckich w Tunezji w 2014 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka zatytułowane „Więzienia w Tunezji – standardy międzynarodowe a rzeczywistość” z marca 2014 r. oraz oświadczenia funkcjonariuszy Ministerstwa Sprawiedliwości Tunezji,
- uwzględniając jednolite ramy wsparcia dotyczące pomocy UE dla Tunezji na okres 2014–2015, przedłużone w drodze zmiany decyzji Komisji C(2014)5160 do końca 2016 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat z dnia 18 listopada 2015 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa” (JOIN(2015)0050),
- uwzględniając podpisanie przez Tunezję w dniu 1 grudnia 2015 r. układu o stowarzyszeniu z programem „Horyzont 2020” w dziedzinie badań naukowych i innowacji,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Tunezją ⁽²⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 10 marca 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wprowadzenia nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Republiki Tunezyjskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając wejście w życie w dniu 19 kwietnia 2016 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/580 z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie wprowadzenia nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Republiki Tunezyjskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie realizacji planu działania UE–Tunezja (2013–2017) oraz wspólne oświadczenie Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 18 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając tunezyjski „strategiczny plan rozwoju 2016–2020”,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0249/2016),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0272.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0061.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0086.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 102 z 18.4.2016, s. 1.

Środa, 14 września 2016 r.

- A. mając na uwadze, że Tunezja jest jednym z priorytetowych partnerów UE w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
  - B. mając na uwadze, że pokojowe przemiany demokratyczne w Tunezji stanowią dobry przykład w świecie arabskim, a ich konsolidacja ma zasadnicze znaczenie dla stabilności całego regionu oraz wywiera bezpośrednie konsekwencje na bezpieczeństwo w Europie;
  - C. mając na uwadze, że w 2015 r. Tunezyjski Kwartet na rzecz Dialogu Narodowego otrzymał Pokojową Nagrodę Nobla za „decydujący wkład w budowę pluralistycznej demokracji w Tunezji”;
  - D. mając na uwadze, że Tunezja znajduje się obecnie w trudnym położeniu nie tylko ze względu na problemy społeczno-ekonomiczne, lecz także zagrożenia dla bezpieczeństwa wywołane zasadniczo sytuacją w Libii; mając na uwadze, że te okoliczności oraz wymierzone w ten kraj ataki terrorystyczne poważnie uderzają w turystykę, stanowiącą zasadniczy element tunezyjskiej gospodarki;
  - E. mając na uwadze, że tunezyjska gospodarka jest w znacznym stopniu uzależniona od inwestycji zagranicznych, turystyki i eksportu produktów do UE oraz że szanse na rozkwit gospodarki mogą istnieć wyłącznie pod warunkiem rozwoju demokracji;
  - F. mając na uwadze, że brak pracy i szans był jedną z głównych przyczyn masowych demonstracji ludności w 2011 r., która nadal odczuwa wiele z tych problemów każdego dnia, zwłaszcza w związku z wysoką stopą bezrobocia wśród osób młodych;
  - G. mając na uwadze konieczność stworzenia prawdziwego partnerstwa uwzględniającego interesy mieszkańców obu stron Morza Śródziemnego, mającego przede wszystkim na celu ograniczanie nierówności społecznych i regionalnych w Tunezji;
  - H. mając na uwadze, że wraz z upadkiem reżimu Ben Alego i konsolidacją procesu demokratycznego UE mogłaby wzmocnić dialog polityczny z Tunezją poprzez uwzględnianie w większym stopniu interesów i priorytetów tego ważnego partnera w celu osiągnięcia stabilności;
  - I. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie muszą utrzymać swoje zaangażowanie we współpracę z narodem i rządem Tunezji, aby wspierać wspólne interesy, w tym w zakresie handlu, inwestycji, turystyki, kultury i bezpieczeństwa;
  - J. mając na uwadze, że rozpoczęto dialog trójstronny w związku z organizacją podkomitetów między władzami, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego i przedstawicielami UE w Tunezji;
  - K. mając na uwadze, że wolność prasy i publikacji stanowi kluczowy element otwartego, wolnego i demokratycznego społeczeństwa;
  - L. mając na uwadze, że Tunezja odegrała ważną rolę w ułatwianiu zawarcia porozumienia między stronami konfliktu w Libii;
  - M. mając na uwadze, że niestabilna sytuacja w Libii i jej skutki stanowią poważne zagrożenie dla stabilności w Tunezji i całym regionie; mając na uwadze, że w Tunezji przebywa obecnie znaczna liczba przesiedlonych Libijczyków, którzy uciekli przed niestabilnością i przemocą w Libii, oraz mając na uwadze, że stanowi to obciążenie sytuacji wewnętrznej i różnych rodzajów infrastruktury;
  - N. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich lat Tunezja doświadczyła kilku ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że Tunezja jest kluczowym partnerem UE w walce z terroryzmem;
  - O. mając na uwadze, że niepokojąco wysoki odsetek tunezyjskiej młodzieży jest rekrutowany przez Daisz oraz że brak perspektyw i stagnacja gospodarcza zwiększają podatność młodych ludzi na wezwania ugrupowań ekstremistycznych;
1. ponawia swoje zobowiązanie wobec narodu tunezyjskiego i rozpoczętego w 2011 r. procesu transformacji politycznej; podkreśla wyzwania i zagrożenia, wobec których staje ten kraj w związku z konsolidacją procesu demokratycznego, prowadzeniem reform niezbędnych dla zapewnienia dobrobytu społecznego i gospodarczego, a także zapewnieniem bezpieczeństwa; wzywa UE i państwa członkowskie do lepszej mobilizacji i koordynacji znacznych zasobów technicznych i finansowych w celu zapewnienia Tunezji konkretnego wsparcia; podkreśla, że bez środków zwiększających zdolność absorpcyjną Tunezji oraz wzmacniających stabilność, demokrację, dobre rządy, zwalczanie korupcji, rozwój gospodarczy i zatrudnienie w tym regionie każda perspektywa reformy będzie zagrożona; wzywa w związku z tym do utworzenia prawdziwego „kompleksowego i pogłębionego partnerstwa między UE a Tunezją”;

Środa, 14 września 2016 r.

2. wzywa uczestników partnerstwa z Deauville do wypełnienia podjętych zobowiązań; uważa, że sytuacja w Tunezji uzasadnia utworzenie rzeczywistego „planu Marshalla”, zapewniającego odpowiednie środki w celu umacniania demokratycznych przemian i wspierania inwestycji i rozwoju we wszystkich sektorach życia gospodarczego i społecznego w sposób holistyczny, w szczególności tworzenia miejsc pracy oraz utrzymania wysokiej jakości i powszechnie dostępnych usług publicznych; zwraca się również o skonsolidowanie wysiłków w dziedzinie wsparcia społeczeństwa obywatelskiego; wyraża zaniepokojenie z powodu obecnych trudności społeczno-gospodarczych i budżetowych nieodłącznie związanych niestabilnością okresu przejściowego oraz podkreśla konieczność wprowadzenia przez Tunezję odpowiednich reform mających na celu zwiększenie poziomu zatrudnienia oraz wypracowanie trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; uznaje zatem za niezwykle istotne, aby władze budżetowe w zdecydowany sposób zwiększyły przeznaczony dla Tunezji środki dostępne w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI);
3. podkreśla, że pomimo trudnej sytuacji społecznej i gospodarczej przejście do demokracji w Tunezji – czyli proces o doniosłym historycznym znaczeniu – stanowi uzasadnienie dla ambitniejszego partnerstwa UE–Tunezja, wykraczającego poza tradycyjne środki;
4. zauważa z uznaniem dobrą współpracę między Tunezją i jej sąsiadami, co widać na przykładzie podpisania preferencyjnej umowy handlowej i tworzenia lokalnych komitetów transgranicznych z Algierią ukierunkowanych na wspieranie lokalnego rozwoju, a także na przykładzie wzajemnego powiązania gospodarek Tunezji i Libii oraz solidarności Tunezyjczyków z przesiedlonymi Libijczykami; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym postępy w procesie pojednania w Libii;
5. podkreśla znaczenie poszanowania praw człowieka przy wdrażaniu zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa; apeluje o opracowanie mechanizmów monitorowania w odniesieniu do podstawowych wolności, równouprawnienia płci i innych kwestii związanych z prawami człowieka, przy pełnym zaangażowaniu społeczeństwa obywatelskiego;
6. podkreśla, że ponowne uruchomienie procesu integracji politycznej w ramach Unii Maghrebu Arabskiego może być właściwą okazją do zapewnienia bezpieczeństwa i wzmocnienia współpracy w całym regionie;

I – Reformy polityczne i instytucje

7. wyraża poparcie dla procesu demokratyzacji i wskazuje na potrzebę reform społecznych i gospodarczych w Tunezji; podkreśla potrzebę wspierania Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych (PRA), biorąc pod uwagę wyzwanie, jakim będzie zwiększenie stabilności we wrażliwym regionie przy jednoczesnym pogłębianiu demokracji; wyraża zaniepokojenie brakiem środków do dyspozycji Zgromadzenia, co utrudnia mu pełnienie funkcji ustawodawczych i spowalnia opracowywanie pilnie potrzebnego nowego prawodawstwa i procesu reform; popiera starania Zgromadzenia dotyczące zwiększenia jego potencjału, w tym poprzez rekrutowanie personelu; popiera przegląd potrzeb Zgromadzenia; domaga się, by służby Parlamentu wzmocniły działania wspomagające budowanie potencjału przewidziane na rzecz Zgromadzenia; zaleca zorganizowanie przez Parlament spotkania politycznego na najwyższym szczeblu politycznym, np. „Tygodnia Tunezji”, w siedzibie PE, w celu wspierania współpracy parlamentarnej;
8. z zadowoleniem przyjmuje powstanie wspólnej komisji parlamentarnej UE–Tunezja, która będzie odgrywać centralną rolę, co umożliwi europejskim i tunezyjskim parlamentarzystom regularne spotykanie się i podjęcie zorganizowanego dialogu politycznego dotyczącego demokracji, praw człowieka, praworządności oraz wszelkich kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; podkreśla, że w ramach otwarcia negocjacji handlowych wspólna komisja parlamentarna UE–Tunezja ma za zadanie skutecznie monitorować toczące się negocjacje; domaga się wdrożenia konkretnych inicjatyw wspierających Zgromadzenie we współpracy z innymi komisjami Parlamentu, takimi jak Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (wsparcie dotyczące dziedziny sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, prawa migracyjnego oraz środków związanych ze współpracą policyjną i sądową w sprawach karnych, w tym w zakresie zwalczania terroryzmu);
9. z zadowoleniem przyjmuje dialog trójstronny w Tunezji; apeluje o jego kontynuację i rozszerzenie na wszystkie aspekty stosunków dwustronnych UE–Tunezja, a zwłaszcza o zapewnienie zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego we wdrażanie zmienionej europejskiej polityki sąsiedztwa i w proces negocjacji priorytetów w stosunkach UE–Tunezja;

Środa, 14 września 2016 r.

10. zauważa, że reforma administracji publicznej to jedno z największych wyzwań, przed jakimi stoi Tunezja; z zadowoleniem przyjmuje rozpatrywanie przez rząd Tunezji metod szybkiego przyjęcia kluczowych priorytetowych strategii politycznych; uważa, że projekty partnerstwa między unijnymi a tunezyjskimi organami administracji stanowią pozytywny wkład w reformę administracji publicznej; wspiera wykorzystanie bazujących na technologiach informatycznych rozwiązań na rzecz wprowadzenia i rozwoju e-państwa i administracji elektronicznej;

11. z zadowoleniem przyjmuje respektowanie przez Tunezję norm międzynarodowych w zakresie wolności zrzeszania się, dzięki czemu kraj ten przejął rolę lidera we wspieraniu rozwoju niezależnego społeczeństwa obywatelskiego w świecie arabskim; domaga się wzmocnienia pomocy technicznej oraz wsparcia w zakresie budowania potencjału na rzecz organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partii politycznych i związków zawodowych, które mają kluczową rolę do odegrania w Tunezji i okazały się mieć zasadnicze znaczenie dla przemian demokratycznych i ogólnego rozwoju, rozliczalności rządu oraz monitorowania przestrzegania praw człowieka, w tym ochrony kobiet i dzieci, równości płci oraz ochrony wszystkich ofiar prześladowań i dyskryminacji; z zadowoleniem przyjmuje w tym względzie konkretne programy finansowane przez UE, takie jak projekt na rzecz społeczeństwa obywatelskiego (PASC) oraz umowę podpisaną między Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym a Tunezyjskim Kwartetem na rzecz Dialogu Narodowego zmierzającą do zacieśnienia współpracy między społeczeństwami obywatelskimi Tunezji i UE; zachęca do dialogu i współpracy między społeczeństwem obywatelskim a organami publicznymi w zakresie identyfikacji lokalnych priorytetów rozwojowych, w tym inwestycji lokalnych; domaga się promowania edukacji obywatelskiej i zaangażowania demokratycznego;

12. podkreśla znaczenie rozwoju kultury obywatelskiej i apeluje o stworzenie sprzyjającego otoczenia wraz ze strukturami koniecznymi do włączenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego w proces decyzyjny;

13. uważa, że konieczne jest udzielenie przez Komisję i ESDZ wsparcia na rzecz wyborów lokalnych (zaplanowanych na październik 2016 r.) oraz zorganizowanie misji obserwacji wyborów i wsparcia wyborczego przez UE i Parlament, jeżeli rząd Tunezji zwróci się z takim wnioskiem, na wzór wyborów parlamentarnych i prezydenckich w 2014 r.; apeluje w związku z tym o większe wsparcie dla gmin w ramach Eurośródziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM) i wspieranie procesu opracowywania projektów bliźniaczych w porozumieniu z państwami członkowskimi;

14. wzywa do wspierania zrównoważonej płciowo polityki, w tym poprzez reformę Kodeksu pozycji osobistej w celu uchylecia przepisów dyskryminujących kobiety, takich jak te dotyczące dziedziczenia i praw małżeńskich, a także do zwiększonego udziału kobiet w życiu publicznym i sektorze prywatnym, jak przewiduje art. 46 tunezyjskiej konstytucji; ponadto zachęca do opracowania programów mentorskich dla wchodzących na scenę społeczną liderok, aby wspierać ich dostęp do stanowisk decyzyjnych; zaleca wycofanie się z ogólnej deklaracji Tunezji w sprawie Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet;

15. apeluje o włączanie młodych ludzi w życie polityczne, w szczególności w odniesieniu do promowania uczestnictwa młodzieży w wyborach lokalnych; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym finansowany przez UE projekt dotyczący świadomości osób młodych / edukacji obywatelskiej; z zadowoleniem przyjmuje przepisy dotyczące reprezentacji młodzieży w wyborach lokalnych i regionalnych; uznaje wybory lokalne, które mają zostać przeprowadzone w 2016 r., za szansę na zachęcenie młodych ludzi do ponownego aktywnego zaangażowania się w proces przemian politycznych;

16. z zadowoleniem przyjmuje przepisy dotyczące wymiaru sprawiedliwości w okresie przejściowym; przypomina o ogromnych nadziejach, jakie ludność Tunezji pokłada w procesie transformacji; ubolewa nad głęboką polaryzacją stanowisk w Komisji Prawdy i Godności; zauważa, że priorytety pojednania narodowego i wzrostu nie powinny być uznawane za sprzeczne;

17. wzywa Komisję i ESDZ do dalszego wspierania Tunezji w ramach reformy sektora sądownictwa i praworządności w kontekście zasad zapisanych w tunezyjskiej konstytucji, w tym przez techniczne i finansowe wsparcie nieukończonego procesu tworzenia Najwyższej Rady Sądowej i Trybunału Konstytucyjnego; z zadowoleniem przyjmuje program UE na rzecz reformy sądownictwa (PARJI) przyjęty w 2011 r. oraz program PARJ2 przyjęty w 2014 r., na który przeznaczono zaledwie 15 mln EUR;

Środa, 14 września 2016 r.

18. zwraca się do rządu o szybkie przyjęcie środków uniemożliwiających stosowanie tortur; zachęca Tunezję do zniesienia kary śmierci; wyraża zaniepokojenie z powodu powtarzających się przypadków stosowania tortur przez władze Tunezji w stosunku do osób małoletnich podejrzanych o zamiar dołączenia do organizacji terrorystycznych;
19. apeluje do Tunezji o pilne wprowadzenie reformy ustawy o stanie wyjątkowym z 1978 r., która jest obecnie stosowana w sposób sprzeczny z podstawowymi postanowieniami konstytucji;
20. wyraża zaniepokojenie z powodu przepełnienia tunezyjskich więzień, braku żywności i odpowiednich warunków sanitarnych oraz skutków, jakie sytuacja ta wywiera na prawa podstawowe więźniów; z zadowoleniem przyjmuje tunezyjsko–unijny projekt reformy zakładów karnych w Tunezji, mający na celu wzmocnienie systemu kar alternatywnych w stosunku do kary więzienia w przypadku mniej poważnych przestępstw;
21. wzywa do reformy kodeksu karnego, a w szczególności do likwidacji art. 230, który penalizuje homoseksualizm karą trzech lat pozbawienia wolności i jest sprzeczny z konstytucyjnymi zasadami niedyskryminacji i ochrony prywatności; z zadowoleniem przyjmuje nową ustawę zastępującą i zmieniającą ustawę nr 1992-52 w sprawie narkotyków, która daje pierwszeństwo zapobieganiu zamiast zniechęcaniu oraz ustanawia sankcje alternatywne sprzyjające resocjalizacji i reintegracji osób zażywających narkotyki, będącą właściwym krokiem w kierunku dostosowania ustawodawstwa Tunezji do norm międzynarodowych;
22. opowiada się za wzmocnieniem procesu decentralizacji oraz wzmocnieniem pozycji regionów dzięki dalszym działaniom na rzecz lokalnej autonomii; popiera partnerstwa z państwami członkowskimi UE promujące zdecentralizowane podejście (np. szkolenia i budowanie potencjału w tej dziedzinie) oraz projekty zdecentralizowanej współpracy prowadzone przez samorządy lokalne państw członkowskich, które to projekty przyczyniają się do rozwoju regionalnych i gminnych rządów w Tunezji oraz partnerstw i wymiany najlepszych praktyk z miastami i lokalnymi społecznościami UE; apeluje o zwiększenie unijnego wsparcia dla społeczeństwa obywatelskiego na szczeblu regionalnym, w oparciu o funkcjonujące z powodzeniem obecne inicjatywy;
23. ubolewa nad brakiem istotnych postępów w zakresie reformy kodeksu postępowania karnego i kodeksu karnego w celu zagwarantowania wolności słowa; wyraża zaniepokojenie ściganiem i skazaniem na karę więzienia kilku obywateli pod zarzutem zniesławienia, obrazy urzędników państwowych w piosenkach rapowych lub naruszenia moralności publicznej, w tym również dziennikarzy i blogerów za wyrażanie opinii; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Tunezja dołączyła do Freedom Online Coalition (koalicji na rzecz wolności w internecie) i wzywa Tunezję do bardziej aktywnego uczestnictwa w niej;
24. podkreśla, że wolność prasy i mediów, wolność wypowiedzi w internecie (obejmująca też blogerów) jak i poza nim, a także wolność zgromadzeń to żywotne elementy i nieodzowne filary demokracji oraz otwartego i pluralistycznego społeczeństwa; zachęca do tworzenia norm opierających się na najlepszych praktykach w sektorze środków przekazu, aby dać pole do działania dziennikarstwu śledczemu i zróżnicowanemu; uznaje aktywizujące skutki wolnego od cenzury dostępu do internetu oraz technologii cyfrowych i mediów społecznościowych; z zadowoleniem przyjmuje dynamiczne i otwarte środowisko medialne online, lecz mimo to wzywa władze Tunezji do dalszego inwestowania w podstawową infrastrukturę technologiczną oraz promowania cyfrowej łączności i umiejętności, szczególnie w najbardziej ubogich regionach kraju; z zadowoleniem przyjmuje nową ustawę dotyczącą informacji, przyjętą w marcu 2016 r., mającą na celu skuteczną ochronę prawa do wolności informacji w Tunezji, co obejmuje też prawa demaskatorów; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Wysoka Komisja ds. Komunikacji Audiowizualnej (HAICA) i jej następczyni, Komisja ds. Komunikacji Audiowizualnej (ACA), otrzymają wsparcie ze środków UE w ramach realizowanego programu wspierania reformy mediów, na który przeznaczono 10 mln EUR;
25. apeluje do Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy o przyznanie Tunezji statusu partnera demokratycznego, co stanowiłoby istotny krok w kierunku konsolidacji demokracji parlamentarnej i praworządności w Tunezji;

II – Rozwój gospodarczy i społeczny

26. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji w sprawie pomocy makrofinansowej w wysokości 500 mln EUR oraz przyjęcie go przez Radę i Parlament;

Środa, 14 września 2016 r.

27. przyjmuje do wiadomości rozpoczęcie negocjacji w sprawie ambitnej umowy o wolnym handlu (DCFTA) między UE a Tunezją; przypomina, że UE musi prowadzić te negocjacje zapewniając jednocześnie odpowiednio dopasowaną pomoc techniczną i finansową; podkreśla, że umowa ta, mająca co prawda na celu poprawę dostępu do rynku oraz klimatu inwestycyjnego, charakteryzuje się nie tylko wymiarem handlowym i musi przyczynić się do rozszerzenia europejskich norm w dziedzinie środowiska, ochrony konsumentów i praw pracowników również w Tunezji, dzięki czemu wesprze się stabilność Tunezji, skonsoliduje się jej demokratyczny ustrój oraz ożywi jej gospodarkę; wzywa Komisję do przyjęcia progresywnego podejścia podczas negocjacji oraz zapewnienia, że niniejsze porozumienie będzie korzystne dla obu stron, przy jednoczesnym uwzględnieniu znacznych różnic gospodarczych między stronami; przypomina o swoim zaleceniu dla Komisji i rządu Tunezji dotyczącym wdrożenia jasnego i szczegółowego procesu zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego Tunezji i UE we wszystkie etapy negocjacji DCFTA; apeluje o otwarty i przejrzysty proces negocjacji oraz o większe uwzględnianie różnorodności tunezyjskiego społeczeństwa obywatelskiego, z wykorzystaniem najlepszych praktyk stosowanych w podobnych negocjacjach;

28. zauważa, że wprowadzenie nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych dla Tunezji jest konkretnym krokiem na rzecz wspierania tunezyjskiej gospodarki oraz zachętą do wprowadzania reform; apeluje o zwiększenie wsparcia UE dla Tunezji w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) oraz o koordynację pomocy międzynarodowej dla Tunezji w celu umożliwienia temu państwu pełnego skorzystania ze wsparcia UE i tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla młodych absolwentów; zachęca do tworzenia partnerstw z innymi zainteresowanymi globalnymi i regionalnymi państwami–darczyńcami i organizacjami udzielającymi pomocy, a w szczególności popiera środki zmniejszające różnice między regionami oraz wspierające szkolenia i inwestycje w sektorze rolnictwa, które uwzględniają specyfikę lokalnego rolnictwa, sektor informatyczny, gospodarkę społeczną, sektor wytwórczy oraz MŚP, które mogą wpłynąć na zwiększenie stopy zatrudnienia; zauważa, że sektor turystyki bardzo ucierpiał w wyniku ataków terrorystycznych, a biorąc pod uwagę środki wdrażane od tego czasu przez władze tunezyjskie wzywa państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do ponownej oceny stanu bezpieczeństwa w jak najkrótszym czasie, aby sektor turystyki w Tunezji mógł znów się rozwijać;

29. apeluje do UE o włączenie społeczeństwa obywatelskiego, władz lokalnych i innych istotnych podmiotów w proces wskazywania priorytetów dotyczących finansowania w ramach przeglądu śródkresowego ENI;

30. podkreśla konieczność rozwiązania problemu bezrobocia, zwłaszcza wśród młodych absolwentów uczelni wyższych, oraz zainicjowania głębokich reform w celu promowania wzrostu, wysokiej jakości kształcenia i zatrudnienia (np. poprzez łagodzenie ograniczeń walutowych, ułatwianie dostępu do mikrokredytów, reformę prawa pracy, rozwijanie systemów szkoleń dostosowanych do potrzeb rynku pracy i uproszczenie procedur administracyjnych) oraz doprowadzenia do dywersyfikacji tunezyjskiej gospodarki; apeluje do wszystkich stron o zachowanie ducha współpracy, by skupić się na reformach zmierzających do rozwoju gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu na terytorium całego kraju, w tym w regionach mniej rozwiniętych i zubożałych, które potrzebują długoterminowego planu rozwoju; apeluje do władz Tunezji o sprzyjanie inicjatywom, w których obywatele wykazują się zaangażowaniem m.in. w poprawę dialogu politycznego lub tworzenie innowacji technologicznych; podkreśla, że konieczne jest wsparcie międzynarodowe dla takich inicjatyw obywatelskich;

31. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę, jaką jest strategiczny plan rozwoju Tunezji na lata 2016–2020, i wzywa do szybkiego wdrożenia go wraz z przyjęciem ram regulacyjnych w celu ułatwienia absorpcji funduszy europejskich i międzynarodowych instytucji finansowych; wyraża zadowolenie w związku z przyjęciem nowego kodeksu inwestowania, który powinien zapewnić stabilność regulacyjną oraz ułatwić inwestycje i reformy podatkowe; apeluje o modernizację administracji publicznej, która powinna działać w sposób skuteczny i przejrzysty, co znacznie ułatwia realizację projektów i lepsze wykorzystanie funduszy;

32. wspiera starania rządu Tunezji na rzecz modernizacji i liberalizacji gospodarki w celu sprostania nowym wymogom krajowym, regionalnym i globalnym oraz jest przekonany, że silna i zróżnicowana gospodarka tunezyjska będzie tworzyć miejsca pracy, zapewni szanse i dobrobyt oraz umożliwi krajowi osiągnięcie szerszych zamierzeń politycznych i społecznych;

33. przypomina o strategicznym znaczeniu sektora rolnego w Tunezji i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje działania przewidziane w budżecie Tunezji na 2016 r., obejmujące umarżanie długów rolników oraz rozpoczęcie krajowych konsultacji w sprawie sektora rolnictwa; uznaje za konieczne, aby ww. konsultacje krajowe zaangażowały społeczeństwo obywatelskie oraz możliwie jak największą liczbę podmiotów, w tym drobnych rolników z południa kraju, jak również młodych rolników; jest przekonany, że sektor rolnictwa wymaga głębokiej reformy oraz szeregu pilnych

Środa, 14 września 2016 r.

działań praktycznych, takich jak rozwój potencjału zakładów odsalania wody, w celu rozwiązania problemu deficytu wody oraz innych pojawiających się problemów spowodowanych zmianą klimatu; wzywa władze tunezyjskie, aby zakazały stosowania wszelkich pestycydów już zakazanych w UE;

34. apeluje do UE, by zwiększyła starania na rzecz przeciwdziałania pustynnieniu Tunezji; zauważa, że Tunezyjczycy doświadczają poważnego niedoboru wody; apeluje do Tunezji o wspieranie zrównoważonych praktyk rolnych i spożywczych; zaleca przeprowadzenie reformy rolnej zachęcającej rolników do ochrony lasów i rzek; przypomina, że zrównoważony rozwój turystyki nadmorskiej w Tunezji wymaga znacznej redukcji zagęszczenia hoteli w celu racjonalizacji inwestycji i poprawy zarządzania obszarami przybrzeżnymi;

35. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez APIA (Agents de promotion des investissements agricoles) projektu pt. „Mobilność młodzieży, bezpieczeństwo żywnościowe i ograniczanie ubóstwa na obszarach wiejskich” w celu zwalczania bezrobocia wśród młodzieży poprzez oferowanie alternatywnych rozwiązań na obszarach wiejskich; wzywa państwa członkowskie do wsparcia działań UE poprzez angażowanie się – we współpracy z władzami tunezyjskimi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i sektorem prywatnym – w przedsięwzięcia sektorowe lub tematyczne mogące mieć bezpośredni i pozytywny wpływ na społeczeństwo Tunezji;

36. z zadowoleniem przyjmuje programy opracowane przez Sekretariat Generalny Unii dla Śródziemnomorza, takie jak Med4jobs, mające zaradzić problemom ze zdolnością do zatrudnienia osób młodych z regionu Morza Śródziemnego; wzywa państwa członkowskie Unii dla Śródziemnomorza, by powierzyły Sekretariatowi tej Unii zadanie skupienia się na rozwoju gospodarczym i społecznym Tunezji, aby wspierać konsolidację procesu transformacji tego kraju;

37. domaga się bardziej zdecydowanej walki z korupcją, szczególnie w kontekście rosnącej szarej strefy gospodarki, w celu osiągnięcia bardziej efektywnego i przejrzystego procesu decyzyjnego oraz stworzenia lepszego otoczenia dla inwestycji i biznesu; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie tunezyjskiej agencji antykorupcyjnej, ale ubolewa nad jej ograniczonym budżetem; wzywa władze Tunezji do wzmocnienia potencjału i skuteczności tej agencji oraz przekazania jej wszelkiego niezbędnego wsparcia finansowego i logistycznego, aby zapewnić należyte funkcjonowanie administracji publicznej i prawidłowość procedur zamówień publicznych; zachęca władze Tunezji do nagłośnienia działań, jakie podejmują one przeciwko korupcji;

38. wzywa do szybszego utworzenia Krajowej Rady ds. Dialogu Społecznego, o którym zdecydowano w 2013 r.;

39. wyraża zaniepokojenie z powodu braku odzyskiwania mienia w Tunezji, czego powodem są długie i uciążliwe procedury związane z konfiskatą i odzyskiwaniem mienia; apeluje o udzielenie Tunezji konkretnej pomocy w zakresie potencjału technicznego w celu przeprowadzenia dochodzeń i zebrania informacji wywiadowczych i dowodów potrzebnych do obsługi spraw z dziedziny odzyskiwania mienia;

40. wzywa państwa członkowskie do udzielenia wsparcia i wykazania woli politycznej w celu przyspieszenia procesu odzyskiwania zamrożonych aktywów Tunezji; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady z dnia 28 stycznia 2016 r. o przedłużeniu o jeden rok zamrożenia aktywów 48 osób;

41. apeluje o promowanie szybszego i bezpieczniejszego transferu przekazów pieniężnych oraz potencjału inwestycyjnego – w szczególności w odniesieniu do rozwoju lokalnego i regionalnego – pochodzących od Tunezyjczyków i innych obywateli państw Afryki Północnej zamieszkałych w UE;

42. wyraża obawy w związku ze stabilnością długu Tunezji oraz wzywa do przeprowadzenia oceny możliwości zwiększenia zrównoważonego charakteru tego długu, zwłaszcza w świetle sytuacji gospodarczej Tunezji; wzywa do przekształcenia tunezyjskiego długu w projekty inwestycyjne, zwłaszcza w zakresie budowania infrastruktury strategicznej i zmniejszania dysproporcji regionalnych, i z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę w tym zakresie; zachęca Komisję i państwa członkowskie do zwiększenia liczby tego typu projektów; apeluje do państw członkowskich o rozważenie sposobów preferencyjnego rozłożenia w czasie spłaty zadłużenia Tunezji i dywersyfikacji elementów dłużnych;

43. z zadowoleniem przyjmuje projekty UE w zakresie tworzenia miejsc pracy i szkoleń zawodowych, takie jak IRADA; zaleca wykorzystanie funduszy europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS) do dalszego wspierania MŚP; zwraca uwagę, że MŚP mają decydujące znaczenie dla rozwoju Tunezji i dlatego powinny korzystać ze wsparcia UE; zachęca do opracowywania programów dla przedsiębiorstw typu start-up, skierowanych w szczególności do kobiet i osób młodych, w celu rozwijania

Środa, 14 września 2016 r.

szkoleń z zakresu zarządzania biznesowego i dostępu do wsparcia finansowego na rzecz wspomagania sektora MŚP; zaleca, by Tunezja wdrożyła odpowiednie środki, aby móc w pełni korzystać z programu UE COSME (Program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw) w jak najkrótszym terminie; zachęca do udzielania prywatnych pożyczek MŚP, w tym przez zwiększenie możliwości sektora gwarancji kredytowych i reformę niedokapitalizowanego sektora bankowego; z zadowoleniem przyjmuje niedawny program twinningowy na rzecz tunezyjskiego banku centralnego, mający na celu wsparcie modernizacji sektora bankowego;

44. zaleca do takiego wykorzystania fachowej wiedzy UE w dziedzinie funduszy regionalnych oraz zmniejszania dysproporcji regionalnych, by wspomóc rozwój regionalny w Tunezji i ograniczyć nierówności; wzywa do wsparcia ze strony partnerów międzynarodowych i instytucji finansowych w celu modernizacji i rozbudowy infrastruktury krajowej (np. autostrady, koleje, porty, porty lotnicze i sieci telekomunikacyjne) na rzecz lepszej integracji obszarów wiejskich i śródlądowych;

45. popiera połączenie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa (ENI) z ogólnoeuropejskimi inicjatywami, takimi jak unia energetyczna; jednocześnie zachęca więcej państw Afryki Północnej do regionalnej współpracy w konkretnych kwestiach, takich jak zalesianie i gospodarka wodna, oraz do większej integracji społeczno-ekonomicznej, w tym zwiększonej wymiany handlowej, w całej Afryce Północnej; przypomina, że Unia dla Śródziemnomorza wspiera rozwój konkretnych projektów w regionie i powinna w związku z tym zostać zaangażowana w projekty prowadzone przez Unię Europejską w Tunezji;

46. apeluje, by współpraca UE w większym stopniu koncentrowała się na ekologicznej gospodarce, zrównoważonym rozwoju i zwiększonym wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii oraz udoskonalaniu systemów oczyszczania wody i ścieków, mając zwłaszcza na uwadze ogromny potencjał Tunezji w sektorze energii ze źródeł odnawialnych; z zadowoleniem przygląda się praktykom takim jak oczyszczanie jeziora Bizerte, popierane przez Unię dla Śródziemnomorza, zielone dachy w Ghar el Melh czy użytkowanie odpadów organicznych w Badży;

47. z zadowoleniem przyjmuje integrację europejskich i śródziemnomorskich rynków energii elektrycznej, która stanowi ważny element współpracy z południowymi sąsiadami w dziedzinie energii; uważa, że projekt utworzenia Elmed umożliwiłby dwukierunkowy handel energią elektryczną między północą a południem w regionie Morza Śródziemnego, przynosząc wszystkim partnerom korzyści w zakresie bezpieczeństwa, stabilności i zmniejszenia kosztów dostaw energii elektrycznej;

III – Bezpieczeństwo i obrona

48. jest głęboko zaniepokojony bezpośrednimi skutkami, jakie na bezpieczeństwo w Tunezji wywiera między innymi niestabilność w Libii; zauważa budowę muru na odcinku granicy z Libią; wyraża zaniepokojenie wysoką liczbą tunezyjskich bojowników wstępujących w szeregi Daisz i innych ugrupowań terrorystycznych; podkreśla, że walka z przemytem broni stanowi ważny element zwalczania terroryzmu; podkreśla potrzebę przeprowadzenia reformy służb wywiadowczych tego kraju przy jednoczesnym poszanowaniu praworządności i konwencji dotyczących praw człowieka;

49. wyraża zaniepokojenie z powodu ataku terrorystycznego w przygranicznym mieście Bin Kirdan tuż po bombardowaniu w Sabracie, co świadczy o wciąż dużej nieszczelności granicy tunezyjsko-libijskiej; wyraża zaniepokojenie z powodu sytuacji w Libii i wzywa wszystkie strony w Libii do konstruktywnej współpracy z rządem jednostki narodowej; podkreśla, że UE jest gotowa zaoferować wsparcie w zakresie bezpieczeństwa na wniosek rządu jednostki narodowej oraz że należy też ponownie ustanowić koordynację w zakresie bezpieczeństwa między Tunezją a Libią; sugeruje przeprowadzenie – we współpracy z władzami Tunezji – oceny możliwości ustanowienia misji pomocy granicznej Unii Europejskiej w Tunezji;

50. uznaje, że ubóstwo i wykluczenie społeczne stanowią jedne z głównych przyczyn radykalizacji; wzywa do bardziej skutecznej integracji społecznej młodych ludzi, aby umożliwić im znalezienie stabilnego zatrudnienia i zapobiegać przypadkom, w których stają się oni celem rekrutacji na bojowników przez organizacje terrorystyczne; zaleca skorzystanie z wiedzy specjalistycznej zgromadzonej za pośrednictwem inicjatyw organizacji międzynarodowych, takich jak Hedayah, na potrzeby opracowania lokalnych i regionalnych strategii przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi; wzywa do upowszechniania w Tunezji wiedzy na temat istniejących już sieci lub podobnych inicjatyw;

Środa, 14 września 2016 r.

51. apeluje do rządu Tunezji o opracowanie strategii eliminacji problemu powracających bojowników zagranicznych, np. przez połączenie środków karnych i prewencyjnych z programami zapobiegania radykalizacji i resocjalizacji, aby umożliwić im ponowną integrację społeczną, co ograniczałoby przyszłe ryzyko; apeluje o bardziej kompleksową strategię zapobiegania radykalizacji w więzieniach i ośrodkach detencyjnych; apeluje o skupienie się na poprawie jakości kształcenia oraz zwalczaniu radykalizacji osób młodych;

52. odnotowuje, że terroryzm jest wspólnym problemem, który wymaga wspólnej reakcji, oraz że w ostatnim czasie zacieśniono współpracę między UE a Tunezją w zakresie bezpieczeństwa i walki z terroryzmem, szczególnie poprzez uruchomienie ambitnego programu wspierania reformy sektora bezpieczeństwa;

53. popiera prowadzony pod przewodnictwem ONZ proces pokojowy i pojednawczy w Libii jako zasadniczy środek prowadzący do stabilizacji szerszej pojętego regionu oraz wzmocnienia procesu na rzecz bezpieczeństwa i reform w Tunezji;

54. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Tunezję procesu koordynacji pomocy w zakresie bezpieczeństwa, w którym UE odgrywa aktywną rolę; podkreśla, że UE powinna wspierać Tunezję w budowaniu struktur państwowych mających za zadanie ochronę bezpieczeństwa; z zadowoleniem przyjmuje wyniki G7+3 w zakresie współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa; wzywa do szybkiej realizacji obecnie prowadzonych programów oraz do zwiększenia pomocy w dziedzinie bezpieczeństwa na rzecz Tunezji, z naciskiem na bezpieczeństwo granic, ochronę infrastruktury turystycznej i zwalczanie wspólnego zagrożenia terrorystycznego; zachęca jednak władze Tunezji do proporcjonalnej odpowiedzi na takie zagrożenia, aby zabezpieczyć swobody demokratyczne i prawa podstawowe; wzywa do pełnego poparcia ze strony właściwych organów władzy w Tunezji, do powołania doradcy ds. bezpieczeństwa narodowego, a także wzywa państwa członkowskie do wymiany z Tunezją najlepszych praktyk w dziedzinie bezpieczeństwa, ukierunkowanych w szczególności na szkolenie pracowników sektora bezpieczeństwa i poszanowanie praw człowieka; wzywa do systematycznej oceny pomocy UE na rzecz Tunezji w dziedzinie bezpieczeństwa z perspektywy przestrzegania praw człowieka;

55. wyraża głębokie zaniepokojenie ustawą nr 22/2015 o zwalczaniu terroryzmu, przyjętą w lipcu 2015 r. przez tunezyjskie Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych, która wprowadza możliwość skazania na karę śmierci za szereg przestępstw związanych z „terroryzmem”; wyraża obawy dotyczące niektórych postanowień ustawy antyterrorystycznej; podkreśla, że ustawa ta może stanowić poważne zagrożenie dla swobód obywatelskich i poszanowania praw człowieka w Tunezji; zwraca się do władz Tunezji o dalsze utrzymanie moratorium na stosowanie kary śmierci; przypomina, że tunezyjskie prawo przewiduje już karę śmierci za przestępstwa takie jak morderstwo czy gwałt, jednak od roku 1991 nie wykonano żadnej egzekucji; podkreśla, że choć Tunezja jest jednym z krajów najbardziej narażonych na zagrożenie terroryzmem, to wszystkie państwa mają obowiązek pełnego poszanowania praw człowieka podczas walki z terroryzmem; podkreśla, że EPS jest ściśle związana z poszanowaniem praw człowieka i prawa międzynarodowego oraz przypomina o zdecydowanym stanowisku UE sprzeciwiającym się karze śmierci;

56. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obecnie w ustawie antyterrorystycznej nr 22/2015 przewiduje się ochronę prawną źródeł dziennikarskich oraz kryminalizację nielegalnego nadzoru prowadzonego przez rząd;

57. pozytywnie odnosi się do uruchomienia w listopadzie 2015 r. programu wsparcia przez UE reformy sektora bezpieczeństwa w Tunezji, ukierunkowanego zwłaszcza na restrukturyzację służb bezpieczeństwa, kontrolę granic i służb wywiadowczych, oraz do zobowiązania wyrażonego przez obie strony podczas Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 18 kwietnia 2016 r. dotyczącego wdrożenia tego programu w sposób skuteczny i szybki;

58. wzywa do promowania logiki działań opartej na celach, a nie tylko wsparcia za pomocą instrumentów politycznych, w ramach czytelnej strategicznej koncepcji ukierunkowanej na zapobieganie, oraz do wspierania tworzenia ustawodawstwa przez Zgromadzenie Przedstawicieli Ludowych, jak i ustanowienia urzędu prokuratora ds. walki z terroryzmem;

59. z zadowoleniem przyjmuje zacieśnienie dialogu politycznego między UE a Tunezją w zakresie zwalczania terroryzmu; podkreśla znaczenie ochrony praw człowieka w kontekście wprowadzania środków walki z terroryzmem;

Środa, 14 września 2016 r.

60. wzywa do ściślejszej współpracy z agencjami UE takimi jak Europol, zauważając, że Tunezja nie zaliczała się do wykazu państw trzecich, z którymi Europol zawarł porozumienia; wzywa Radę, by rozważyła włączenie Tunezji do ww. wykazu państw trzecich; apeluje o przeprowadzenie oceny skutków tej współpracy i przedstawienie jej podczas wspólnego posiedzenia Komisji Spraw Zagranicznych (AFET) i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) przed zatwierdzeniem takiego porozumienia; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Eurojust ustanowił punkt kontaktowy z Tunezją, a także zaproszenie wystosowane przez Eurojust do organów władzy zachęcające do zintensyfikowania współpracy oraz wyznaczenia drugiego specjalnego punktu kontaktowego ds. terroryzmu; zwraca się do rządu Tunezji o jak najszybsze zapewnienie stosownych działań następczych w związku z tymi propozycjami;

IV – Mobilność, badania, edukacja i kultura

61. pozytywnie odnosi się do podpisanego w marcu 2014 r. partnerstwa na rzecz mobilności między UE i Tunezją i wzywa do szybkiego wdrożenia go; wzywa do opracowania nowej polityki wizowej w stosunku do Tunezji oraz zawarcia umowy o readmisji; zauważa, że mimo iż partnerstwa na rzecz mobilności oparte są na kompetencjach krajowych, są one włączone do wniosku UE w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa; zaleca państwom członkowskim, by wyraziły swoją solidarność z Tunezją poprzez ułatwienia wizowe dla przedsiębiorców, studentów, naukowców, artystów itp.;

62. zachęca UE do podpisania partnerstwa na rzecz mobilności z krajami partnerskimi w południowym sąsiedztwie w celu liberalizacji procedur wizowych wraz z umowami o readmisji; wzywa Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi opracowała możliwości zastosowania systemów migracji cyrkulacyjnej, które otworzyłyby bezpieczne i legalne szlaki dla migrantów; potępia handel ludźmi, którego większość ofiar stanowią kobiety, a także podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy z krajami partnerskimi na rzecz zwalczania tego procederu; zauważa, że najlepszym sposobem na ograniczenie nielegalnej migracji, w tym mającej postać przemytu ludzi i handlu ludźmi, jest wydawanie długoterminowych wiz wielokrotnego wjazdu zamiast wiz krótkoterminowych; zaleca, aby Tunezja znolizowała w sposób zgodny z prawem międzynarodowym ustawę z 2004 r. w sprawie kryminalizacji osób, które opuściły terytorium kraju bez zezwolenia;

63. wzywa władze Tunezji do ścisłej współpracy z państwami Unii Europejskiej w celu zwalczania zorganizowanych form nielegalnej imigracji;

64. podkreśla, że rozpoczęcie misji takich jak EUNAVFOR MED jest metodą konkretnej i skutecznej walki z handlem ludźmi; zwraca się do Unii o kontynuowanie i zintensyfikowanie tego rodzaju operacji oraz włączenie w nie krajów partnerskich, takich jak Tunezja;

65. z zadowoleniem przyjmuje partnerstwo UE–Tunezja w dziedzinie badań i innowacji oraz uczestnictwo Tunezji w programie ramowym „Horyzont 2020”; podkreśla, że spójna polityka w zakresie badań naukowych i rozwoju technologicznego stanowiłaby zachętę dla inwestycji w dziedzinie badań i rozwoju, transferu badań i innowacji do sektora prywatnego i tworzenia nowych przedsiębiorstw; podkreśla, że Tunezja powinna stać się pełnoprawnym uczestnikiem programu Erasmus+ w celu prowadzenia dalszej wymiany studentów uczelni wyższych; wyraża zaniepokojenie narastającymi trudnościami, jakich doświadczają studenci tunezyjscy chcący przyjechać na studia do Europy; wzywa do prowadzenia „pozytywnej dyskryminacji” przede wszystkim w przypadku młodych studentów pochodzących z mniej rozwiniętych regionów, zakładającej zachęty umożliwiające im uczestnictwo w takich programach; wzywa Tunezję do wprowadzenia korekt i nadania właściwych priorytetów w ramach prowadzonej współpracy partnerskiej w celu rozwijania umiejętności w zakresie języków obcych, inżynierii, energii ze źródeł odnawialnych, nauki i informatyki, tj. sektorów o najwyższym poziomie zatrudnienia;

66. apeluje do Komisji o zachęcanie do nawiązywania współpracy partnerskiej między szkołami, uniwersytetami i ośrodkami badawczymi w celu wzmocnienia wspólnych projektów w zakresie uczenia się przez całe życie, w szczególności dotyczących nauki języków obcych, nowych technologii oraz promowania edukacji wśród kobiet i przedsiębiorczości;

67. wzywa do wzmocnionego partnerstwa w sektorze kreatywnym, kulturowym, sportu, powszechnej edukacji, życia wspólnot i audiowizualnym poprzez wzmocnienie sieci, jak również za pośrednictwem inicjatyw służących zacieśnieniu dialogu międzykulturowego, uwydatnieniu wspólnego dziedzictwa historycznego i archeologicznego z okresu rzymskiego, mobilności podmiotów oraz promowaniu i rozpowszechnianiu treści kulturalnych i audiowizualnych, w tym poprzez organizację festiwalu i wystaw; zachęca Tunezję do udziału w programie „Kreatywna Europa”;

Środa, 14 września 2016 r.

68. zaleca instytucjom UE, a zwłaszcza Delegaturze Unii w Tunisie, posługiwanie się językiem arabskim przy publikowaniu zaproszeń do składania ofert oraz zaproszeń do wyrażenia zainteresowania i komunikatów skierowanych do społeczeństwa; podkreśla istotne znaczenie tego, by rząd tunezyjski informował obywateli o swoich działaniach;

69. uważa, że posługiwanie się językiem arabskim jest konieczne do zapewnienia zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego w stosunki UE–Tunezja, szczególnie w kontekście negocjacji dotyczących umowy o wolnym handlu;

o

o o

70. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi Republiki Tunezji oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych.
